

Brikkie

Brikkie en de stoute kippen
Brikkie en spookje Piekhaar

Nur 281/IPP052301
Bisac JUV037000 / JUV051000
© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.
© MMXXIII Tekst: Carry Slee
© MMXXIII Illustraties: Marijn van der Wateren
Omslagontwerp: Petra Gerritsen
Opmaak binnenwerk: Studio L.E.O.
© Auteursfoto omslag: Jan Willem Kaldenbach

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl
carryslee.nl

BIJ KONINKLIJKE BESIKKING
HOFLIVERANCIER

Brikkie

en de stoute kippen

CARRY SLEE

Illustraties: Marijn van der Wateren

kluitman

Bij Pietje op het erf staat een rode auto. Brikkie is oud en kapot.

‘Pimmetje Pleister, jij mag voorin,’ zegt Pietje.

Zoef Zoef en Bolletje klimmen op de achterbank.

‘Vandaag is Brikkie een school,’ zegt Pietje. ‘En ik ben de juf, juf Pietje.’

Tringelingeling! De school begint. Jullie moeten allemaal netjes gaan zitten.’

Ze klikt de gordels vast.

Maar dan schrikken ze op van een stem.

‘Pietje! Ga eens uit de auto.’

Wat komt buurvrouw Eitje nou doen?

‘Eruit, Pietje!’ zegt buurvrouw Eitje. ‘Ik kom de auto kopen.’

‘Dat kan niet,’ zegt Pietje geschrokken.

‘Brikkie kan niet eens rijden. Kijkt u maar naar de banden, die zijn helemaal plat en...’

‘Ik ga er ook niet mee rijden,’ zegt buurvrouw Eitje. ‘Het wordt mijn kippenhok.’

‘Wordt Brikkie een kippenhok?’ vraagt Pietje verbaasd.

‘Ja, de kippen ontsnappen steeds,’ zegt buurvrouw Eitje. ‘Ze maken mijn hele tuin kapot. Ik heb er genoeg van. Ik stop ze in de auto en doe de auto op slot.’

‘Dat vind ik zielig,’ zegt Pietje.

‘Welnee,’ zegt buurvrouw Eitje. ‘Ik heb geen medelijden met kippen. Als ik niet zo van eieren hield, had ik ze allang weggedaan.’

Pietjes vader komt aan lopen.

‘Ik kom hem morgen halen,’ zegt buurvrouw Eitje.

‘Mooi zo,’ zegt vader.

‘Dat mag niet,’ zegt Pietje. ‘Brikkie is toch van ons! Opa heeft hem aan ons gegeven.’

‘Ja lieverd, dat is een jaar geleden. Jullie mochten erin spelen van opa. Maar opa is er niet meer en het is tijd om dit oude vehikel weg te doen.’

Midden in de nacht zit Pietje rechtop in haar bed. Hoorde ze iets? Ze luistert met gespitste oren. Nu weet ze het zeker. Getik, en het komt van het raam. Ze kruipt naar het voeteneind van haar bed en schuift het gordijn een stukje open. Op de vensterbank zit een grote vogel.

Zo'n prachtige vogel heeft ze nog nooit gezien. Zijn felgekleurde veren schitteren in het licht van de maan.

'Mag ik binnenkomen?' vraagt de vogel.

Pietje doet het raam verder open.

De vogel strijkt op haar bed neer.

'Ik moet weten welke veer jij het allermooist vindt,' zegt de vogel.

Pietje kijkt naar de rode, gele, blauwe en groene veren. 'Ze zijn allemaal even mooi,' fluistert ze.

'Weet je dat zeker?' De vogel spreidt zijn vleugels uit en draait zich naar haar toe.

Dan ziet Pietje een gouden veer. 'Die vind ik het mooist,' fluistert ze.

Als Pietje de volgende ochtend wakker wordt, draait ze zich op haar zij. Ze denkt aan haar droom en aan de gouden veer. Die veer uit haar droom kent ze.

